

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Štúrova 2, 812 85 Bratislava

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky

Limbová 2
P.O. BOX 52
837 52 Bratislava 37

Váš list číslo/zo dňa
S22753-2025-OSAaSK-2

Naše číslo
VI/3 Gd 399/25/1000-3

Vybavuje

Bratislava
03.11.2025

Vec

**Rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky o zastavení
konania vo veci žiadosti protest prokurátora**

Proti Rozhodnutiu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S22753-2025-OSAaSK-2 zo dňa 08.10.2025, právoplatného dňa 13.10.2025, ktorým podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zastavilo konanie vo veci žiadosti účastníka konania

o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie rýchlej lekárskej pomoci, ambulancie rýchlej lekárskej pomoci v stretávacom režime „RV“, ambulancie rýchlej zdravotnej pomoci, ambulancie rýchlej zdravotnej pomoci „S“ a ambulancie špecializovanej prepravy podávam podľa § 21 ods. 1 písm. a) prvý bod, § 22 odsek 1 písmeno a), § 23 ods. 1 s poukazom na § 24 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov

protest prokurátora,

pretože citované rozhodnutie je **v rozpore** s ustanoveniami § 3 ods. 1, ods. 5, § 32 ods. 1, § 30 ods. 1 písm. h) a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a ustanoveniami § 14 ods. 11, § 15 ods. 1 a § 22 písm. a) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 23 ods. 2 písm. f) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov navrhujem rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej

republiky č. S22753-2025-OSAaSK-2 zo dňa 08.10.2025, právoplatné dňa 13.10.2025, **zrušiť v celom rozsahu ako nezákonné.**

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorí boli alebo mali byť podľa osobitného predpisu účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Ak protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v administratívnom konaní, v ktorom nebol osobitným predpisom výslovne ustanovený okruh účastníkov konania, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti by mohli byť rozhodnutím o proteste priamo dotknuté.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o prokuratúre orgán verejnej správy zašle protest účastníkom konania s výzvou, aby sa v určenej lehote k jeho obsahu vyjadrili, a s poučením, že inak sa na ich vyjadrenie nebude prihliadať.

Podľa § 24 odsek 5 zákona o prokuratúre ak orgán verejnej správy zistí, že protest prokurátora je dôvodný, do 30 dní od jeho doručenia rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 24 odsek 6 zákona o prokuratúre ak orgán verejnej správy nemieni protestu vyhovieť alebo mu mieni vyhovieť iba čiastočne, predloží ho do 30 dní od jeho doručenia spolu so spisovým materiálom a vyjadreniami účastníkov konania na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu, dozerajúcemu orgánu alebo orgánu oprávnenému na rozhodovanie o opravnom prostriedku (ďalej len „nadriadený orgán“) a o tomto postupe upovedomí v rovnakej lehote prokurátora. Nadriadený orgán o proteste rozhodne do 30 dní od jeho predloženia. Ústredný orgán štátnej správy predloží v takom prípade protest na rozhodnutie svojmu vedúcemu a upovedomí o tom prokurátora; vedúci ústredného orgánu štátnej správy rozhodne o proteste do 30 dní od predloženia na základe návrhu ním ustanovenej komisie.

Podľa § 24 ods. 9 zákona o prokuratúre ak orgán verejnej správy nemá svoj nadriadený orgán, rozhodne o proteste sám do 30 dní od jeho doručenia.

Podľa § 24 ods. 10 zákona o prokuratúre rozhodnutie o proteste prokurátora doručí orgán verejnej správy prokurátorovi a účastníkom konania. A k o proteste rozhodoval nadriadený orgán, doručí rozhodnutie o proteste aj orgánu verejnej správy, ktorý napadnuté rozhodnutie alebo protest vydal.

Podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre proti rozhodnutiu o proteste sa môžu prokurátor a účastníci konania odvolať alebo podať rozklad, ak v odseku 12 nie je ustanovené inak.

Podľa § 24 odsek 14 zákona o prokuratúre ak orgán verejnej správy nevyhovie protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie, je prokurátor oprávnený podať proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy správnu žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.

Podľa § 178 ods. 2 Správneho súdneho poriadku prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovel jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

Odôvodnenie:

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky preskúmala zákonnosť postupu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ministerstvo“) v konaní o vydanie povolenia na prevádzkovanie záchrannej zdravotnej služby, vedenom vo veci 37 žiadostí o vydanie povolenia na prevádzkovanie záchranných zdravotných služieb a následného rozhodnutia ministerstva o zastavení administratívneho konania vedeného vo veci žiadosti žiadateľa , o vydanie povolenia na prevádzkovanie záchranných zdravotných služieb.

Preskúmaním rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S22753-2025-OSAaSK-2 zo dňa 08.10.2025, právoplatného dňa 13.10.2025, ktorým podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zastavilo konanie vo veci žiadosti účastníka konania

vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie rýchlej lekárskej pomoci, ambulancie rýchlej lekárskej pomoci v stretávacom režime „RV“, ambulancie rýchlej zdravotnej pomoci, ambulancie rýchlej zdravotnej pomoci „S“ a ambulancie špecializovanej prepravy, ako aj jeho postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, bolo zistené, že toto rozhodnutie je **v rozpore** s ustanoveniami § 3 ods. 1, ods. 5, § 32 ods. 1, § 30 ods. 1 písm. h) a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a ustanoveniami § 14 ods. 11, § 15 ods. 1 a § 22 písm. a) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 578/2004 Z. z.“).

K uvedenému právnomu záveru som dospel na základe nasledujúcich skutočností:

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v

rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 30 odsek 1 písmeno h) Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 14 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z. ministerstvo zdravotníctva je pri vydávaní povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby viazané výsledkom výberového konania; po vydaní povolení ministerstvo zdravotníctva zamietne žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby ostatných žiadateľov. Odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby obsahuje len bodové hodnotenie účastníka výberového konania a celkové poradie účastníkov výberového konania.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. orgán príslušný na vydanie povolenia vydá povolenie rozhodnutím, ak žiadateľ o povolenie preukázal splnenie podmienok podľa tohto zákona, inak žiadosť rozhodnutím zamietne.

Podľa § 22 písm. a) zákona č. 578/2004 Z. z. ak v § 15 a 15a nie je ustanovené inak, orgán príslušný na rozhodnutie (§ 21 ods. 1) rozhodne o vydaní povolenia alebo o zamietnutí žiadosti o vydanie povolenia do 30 dní od začatia konania; ak ide o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby a o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie pevnej ambulantnej pohotovostnej služby do desiatich dní odo dňa doručenia správy o výsledku výberového konania.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky sa pri vydávaní rozhodnutia č. S22753-2025-OSAaSK-2 o zastavení konania zo dňa 08.10.2025 vyššie uvedenými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov neriadilo.

Preskúmaním veci bol zistený nasledovný skutkový stav:

Operačné stredisko tiesňového volania záchrannej zdravotnej služby Slovenskej republiky (ďalej aj ako „operačné stredisko“) oznámením z 26.05.2025 vyhlásilo lehotu na podanie žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby a termín výberového konania na vydanie jednotlivých povolení. Lehotu na podanie žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby operačné stredisko určilo

Následne ministerstvo listom č. S24248-2025-SLP-1 z 12.08.2025 vrátilo predmetnú správu operačnému stredisku a požiadalo ho, aby bezodkladne odstránilo protizákonnosť spočívajúcu najmä v tom, že v rámci vyhodnocovania žiadosti boli hodnotené aj žiadosti účastníka konania, ktorý v rozhodnom čase už nebol účastníkom konania a v nadväznosti na to, aby podniklo všetky dostupné kroky na zjednanie nápravy s prihliadnutím na to, že komisia momentom vyhodnotenia správy o výsledku zanikla (ďalej aj ako „List“).

Operačné stredisko dňa 13.08.2025 vydalo rozhodnutie o zrušení výberového konania, z obsahu ktorého vyplýva, že operačné stredisko analogicky podľa § 57 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 343/2015 Z. z.“) pristúpilo k zrušeniu výberového konania najmä z dôvodov právnej neistoty, transparentnosti výberového konania a ochrany verejných financií a verejného záujmu. Z obsahu spisu vyplýva, že informácia o zrušení výberového konania bola zaslaná ministrom (zdravotníctva) osobitným prípisom zo dňa 13.08.2025.

Ministerstvo následne dňa 08.10.2025 vydalo rozhodnutie o zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku vo veci žiadosti účastníka konania o vydanie povolenia na prevádzkovanie záchranných zdravotných služieb. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2025.

Z napadnutého rozhodnutia, a to jeho výroku, je nesporné, že ministerstvo ako vecne príslušný správny orgán konanie zastavilo podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. h) Správneho poriadku, ktorý upravuje, že správny orgán konanie zastaví, ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

V prvom rade poukazujem na skutočnosť, že aplikácia citovaného ustanovenia Správneho poriadku neprichádza do úvahy, nakoľko v danom prípade nebolo konanie vo veci žiadosti žiadateľa začaté na základe podnetu správneho orgánu, ako tvrdí ministerstvo v napadnutom rozhodnutí, ale na základe doručenej žiadosti žiadateľa s poukazom na § 18 ods. 2 alinea prvá Správneho poriadku, ktorý sa následne na základe tejto skutočnosti stal účastníkom konania.

Z hľadiska obsahu napadnutého rozhodnutia o zastavení konania, s poukazom na vyššie citované ustanovenia právnych predpisov, konštatujem, že napadnuté rozhodnutie ministerstva vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, na základe ktorého ministerstvo ako vecne príslušný správny orgán dospel k nesprávnemu záveru o existencii dôvodu na zastavenie správneho konania.

Za zásadné považujem tú skutočnosť, že vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzal nezákonný postup ministerstva, od ktorého sa následne odvíjal aj nezákonný postup operačného strediska v danom konaní.

Proces výberového konania je imanentnou súčasťou administratívneho konania o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, vykonávaného ministerstvom ako vecne správnym orgánom, pričom jeho

výsledky tvoria podklad pre vydanie rozhodnutia v tomto konaní. Toto osobitné konanie ministerstva je z materiálnej stránky postavené na uskutočnení výberového konania na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, ktoré v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. uskutočňuje operačné stredisko tiesňového volania záchrannej zdravotnej služby, ktoré na vyhodnotenie žiadosti zriaďuje (výberovú) komisiu. Výberová komisia vymenovaná operačným strediskom určí pre sídlo stanice záchrannej zdravotnej služby účastníka výberového konania, ktorý spolu získal najvyšší počet bodov na základe zákonom ustanovených kritérií (§ 14 ods. 9 zákona č. 578/2004 Z. z.). O výsledku výberového konania komisia vyhotoví správu, ktorá spolu s ostatnou dokumentáciou je súčasťou spisu a podkladom na konanie o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby, ktoré uskutočňuje ministerstvo. Za podstatné považujem uviesť, že ministerstvo je pri vydávaní povolení na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby viazané výsledkom výberového konania (§ 14 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z.).

Inými slovami, konanie o vydaní povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby síce realizuje ministerstvo ako správny orgán, avšak v podstate „iba“ aplikuje výsledok výberového konania do rozhodnutia vydaného v správnom konaní.

V danej veci operačné stredisko dňa 26.05.2025 vydalo Oznámenie, ktorým vyhlásilo lehotu na podanie žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby a termín výberového konania. Následne boli zverejnené aj podmienky výberového konania na vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby.

Výberové konanie, realizované výberovou komisiou zriadenou operačným strediskom, sa z hľadiska procesného nekončí vydaním rozhodnutia – opatrenia, ktorým sa rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch fyzických, resp. právnických osôb v zmysle zákona o prokuratúre. V súlade s osobitnou platnou právnou úpravou vyjadrenou v zákone č. 578/2004 Z. z. tento proces končí vyhotovením správy komisie, ktorá spolu s ostatnou dokumentáciou nachádzajúcou sa v jednotlivých spisoch je, resp. následne bude, podkladom pre ďalšie pokračovanie v konaní o žiadosti účastníka správneho konania, realizovaného príslušným odborným útvarom ministerstva.

V tejto spojitosti považujem za zásadné uviesť, že výberové konanie bolo ukončené Správou o výsledku výberového konania o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby vyhláseného dňa 26.05.2025, ktorá bola vypracovaná dňa 31.07.2025. Jej formálnym posúdením a vyhodnotením možno konštatovať, že táto obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti (§ 14 ods. 12 zákona č. 478/2004 Z. z.), a to:

- vyhodnotenie žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby od každého člena výberovej komisie,
- vytvorené poradie účastníkov výberového konania od každého člena výberovej komisie,
- informáciu o tom, že pre sídlo stanice záchrannej zdravotnej služby bol určený v poradí nasledujúci účastník výberového konania, ktorý nedosiahol tržový strop.

Neoddeliteľnou prílohou tejto Správy je výsledok výberového konania s uvedením vyhodnotenia žiadostí o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby od každého člena výberovej komisie, ďalej poradia účastníkov výberového konania od každého člena výberovej komisie a informáciou o tom, že pre sídlo stanice záchrannej zdravotnej služby bol určený v poradí nasledujúci účastník výberového konania, ktorý nedosiahol trhový strop.

Inými slovami, bez vecného hodnotenia obsahu Správy možno vysloviť záver, že Správa, resp. výsledok výberového konania, obsahovala také údaje, z ktorých bolo možné zistiť, ktorý žiadateľ (účastník konania) sa v tej-ktorej stanici ambulancie záchrannej zdravotnej služby umiestnil na prvom mieste (resp. ďalšie poradie žiadateľov), koľko získal bodov od jednotlivých členov výberovej komisie a v neposlednom rade obsahom správy, resp. priloženej tabuľky, bola informácia, že v celkovo v 4 prípadoch žiadateľ dosiahol tzv. trhový strop v zmysle § 12 ods. 4 písm. c) zákona č. 578/2004 Z. z..

S poukazom na vyššie zosumarizovaný skutkový stav nie je sporné, že ministerstvo po tom, čo mu dňa 11.08.2025 bola Správa doručená, dňa 12.08.2025 Listom č. S24248-2025-SLP-1 z 12.08.2025 vrátilo predmetnú správu operačnému stredisku a upravilo operačné stredisko na ďalší postup.

K uvedenému považujem za potrebné opätovne uviesť, že zákon č. 578/2004 Z. z., ktorý je pre toto konanie *lex specialis* k Správnemu poriadku, celkom jednoznačne upravuje postup ministerstva v konaní v štádiu po doručení Správy operačného strediska, resp. ním zriadenej komisie. Nielen jazykovým, ale aj teleologickým či systematickým výkladom jednotlivých ustanovení zákona č. 578/2004 Z. z., predovšetkým § 14 ods. 10, možno dospieť k záveru, že ministerstvo pri vydávaní povolenia na prevádzkovanie zákonom stanovených ambulancií vychádza len z výsledkov výberového konania uskutočneného operačným strediskom, resp. ním zriadenou komisiou. Tým, že ministerstvo je pri vydávaní povolenia viazané výsledkom výberového konania, zákon výslovne ukladá ministerstvu povinnosť vydať rozhodnutie na základe Správy.

Na druhej strane, zákon č. 578/2004 Z. z. a ani Správny poriadok explicitne neustanovujú možnosť ministerstva „vrátiť správu“ ako procesný úkon a nepristúpiť v konečnom dôsledku k rozhodnutiu v administratívnom konaní. Z uvedeného teda vyplýva, že ministerstvo pri hodnotení Správy nemá voľnú úvahu, nemôže svojim rozhodnutím meniť výsledky výberového konania, pričom je viazané tým, čo vyplynulo z výberového konania uskutočneného operačným strediskom. V prípade, ak je konanie neúspešné, v zmysle zákona ministerstvo rozhodnutie nevydá.

Akákoľvek prípadná nezákonnosť Správy môže byť reparovaná len zákonným spôsobom, postupom a z dôvodov, ktoré vyplývajú z obsahu administratívneho spisu. To nie je však posudzovaný prípad.

Vyhodnotením obsahu predložených listinných materiálov som dospel k záveru, že dôvody ministerstva uvedené v Liste na vrátenie Správy operačnému stredisku sú v rozpore s obsahom spisového materiálu a skutkovým stavom danej veci. Dôvody, pre ktoré ministerstvo vrátilo Správu operačnému stredisku Listom

z 12.08.2025 [v bodoch Ad 1) až Ad4)], tak vykazujú znaky arbitrárnosti a svojvôle, pričom tieto nemajú žiadnu oporu v obsahu administratívneho spisu.

Konkrétne vo vzťahu k dôvodu uvedenému pod **Ad 1)** možno z chronologického prehľadu jednotlivých úkonov uskutočnených v danom administratívnom konaní ustáliť, že Správa o výsledku výberového konania bola výberovou komisiou uzatvorená, resp. spísaná, dňa 31.07.2025. ako účastník administratívneho konania, a teda aj predmetného výberového konania, doručil ministerstvu ako správne orgánu svoje späťvzatie žiadosti až dňa 08.08.2025, teda v čase, keď výberové konanie bolo fakticky a právne ukončené. Z uvedeného teda rezultuje záver, že výberová komisia operačného strediska konala v procese výberového konania len s účastníkmi, ktorí v danom čase boli riadnymi účastníkmi administratívneho konania. Inak povedané, všetci žiadatelia uvedení v Správe boli v čase uskutočnenia výberového konania a vypracovania Správy účastníkmi konania o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchranej zdravotnej služby.

V tomto kontexte je teda potrebné odmietnuť aj záver ministerstva uvedený v Liste, a to, že „... je nevyhnutné bezodkladne odstrániť protizákonnosť spočívajúcu najmä v tom, že v rámci vyhodnocovania podaných žiadostí boli hodnotené aj žiadosti subjektu, ktorý v rozhodnom čase už nebol účastníkom konania...“. Pokiaľ teda ministerstvo vytýkalo postup operačnému stredisku, resp. jeho výberovej komisii, pri vyhodnocovaní žiadostí jednotlivých žiadateľov, spočívajúci vo vyhodnocovaní žiadosti účastníka, ktorý už nebol účastníkom konania, uvedené konštatovanie je v rozpore so skutočnosťou, nakoľko komisia v rozhodnom čase vyhodnocovala žiadosti len tých žiadateľov, ktorí do skončenia výberového konania (do momentu uzatvorenia Správy), sa nevzdali svojho účasti, resp. z neho neboli vylúčení, a teda boli riadnymi účastníkmi administratívneho konania.

Na tomto základe je potrebné namietať aj argumenty ministerstva uvedené v predkladacom Liste pod bodom **Ad 2)**, spočívajúce v *neúplnosti* Správy a založené najmä práve na skutočnosti, že Správa obsahuje údaje žiadateľa, ktorý nebol účastníkom konania.

Vo vzťahu k argumentácii ministerstva o *zmätočnosti* Správy, vyplývajúcej z toho, že zo Správy nie je zrejmé konečné poradie žiadateľov, uvádzam, že preskúmaním obsahu Správy (bez jej vecného vyhodnotenia) možno dospieť k záveru, že táto má všetky náležitosti, ktoré vyžaduje vyššie citované ustanovenie § 14 ods. 12 zákona č. 578/2004 Z. z. Nad rámec uvedeného možno uviesť, že z celkového počtu 351 sídiel staníc záchranej zdravotnej služby bol účastník

v poradí na 1. mieste v 1 stanici rýchlej lekárskej pomoci a v 3 staniaciach rýchlej záchranej pomoci, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že v týchto staniaciach iný žiadateľ dosiahol tzv. trhový strop v zmysle § 12 ods. 4 písm. c) zákona č. 578/2004 Z. z. (ide o obligatórny údaj v zmysle zákona a je možné ho zo Správy vyčítať).

Postup ministerstva tak možno vyhodnotiť ako rozporný s ustanovením § 14 ods. 11 zákona č. 578/2004 Z. z., s tým, že na doručenie Správy procesne nadväzovala povinnosť ministerstva konať v lehote ustanovenej v zmysle § 22 písm. a) citovaného zákona (do desiatich dní odo dňa doručenia správy o výsledku výberového konania rozhodnúť o vydaní povolenia alebo o zamietnutí žiadosti

o vydanie povolenia). Ministerstvo teda konalo *contra legem*, čo sa prieči aj čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého orgány verejnej moci môžu konať iba spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

Ministerstvo právny základ na vydanie namietaného rozhodnutia odvodzuje od postupu, resp. rozhodnutia operačného strediska o zrušení výberového konania, ktoré bolo vydané po tom, čo operačnému stredisku bola vrátená Správa. Ergo, od nezákonného postupu ministerstva sa následne odvíjal aj nezákonný postup operačného strediska.

Rozhodnutím Operačného strediska tiesňového volania záchrannej zdravotnej služby Slovenskej republiky č. 7235/2025 zo dňa 13.08.2025 bolo zrušené výberové konanie, predmetom ktorého bolo vyhodnotenie žiadosti o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancií záchrannej zdravotnej služby v celkovo 351 sídlach staníc záchrannej zdravotnej služby ustanovených na základe vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 116/2025 Z. z., ktorou sa ustanovujú sídla staníc záchrannej zdravotnej služby, typy ambulancií záchrannej zdravotnej služby v týchto sídlach a prevádzkový čas.

Preskúmaním citovaného rozhodnutia operačného strediska som dospel k záveru, že operačné stredisko konalo mimo zákonný rámec svojej právomoci, t.j. rozhodnutie bolo vydané orgánom, ktorý na to nebol príslušný, z hľadiska obsahu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a nemá oporu v obsahu administratívneho spisu.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia operačného strediska okrem iného vyplýva, že operačné stredisko analogicky podľa § 57 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z. pristúpilo k zrušeniu výberového konania najmä z dôvodov

- *právnej neistoty*, spočívajúcej vo vadách konania znemožňujúcich vydať zákonné rozhodnutia, ako aj v možno rozdielnom výklade zákonnej úpravy výberového konania,
- *transparentnosti výberového konania*, a to z dôvodu potencionálnej existencie skutočností, na ktoré operačné stredisko nemalo žiaden vplyv a ktoré by mohli narušiť princíp transparentnosti výberového konania a
- *ochrany verejných financií a verejného záujmu*, a to z dôvodu ochrany vynakladania verejných prostriedkov najmä za účelom zabezpečenia najvyššie hodnoty za vynaložené verejné peniaze.

V prvom rade konštatujem, že zákon č. 578/2004 Z. z. síce podrobne upravuje postup vyhlásenia výberového konania, avšak ani tento zákon a ani žiaden iný všeobecne záväzný právny predpis neupravuje právomoc operačného strediska a ani iného správneho orgánu zrušiť už uskutočnené výberové konanie v procese konania o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby.

V prípade rozhodnutia operačného strediska o zrušení výberového konania je nevyhnutné na toto rozhodnutie nazerať ako na nulitný správny akt, ktorý nevyvoláva žiadne právne účinky. Nullita nastáva vtedy, ak vada dosahuje takú mieru, že už

nemožno hovoriť o akte, typicky absencia právomoci alebo tzv. absolútna neprislusnosť. Z hľadiska právnej teórie sa takýto akt považuje za ničotný - paakt, teda právne „nič“.

V dôsledku opísaného procesného postupu ministerstva nastala po vrátení Správy operačnému stredisku procesná situácia, že po zániku výberovej komisie jediným subjektom, ktorý disponoval predmetom konania, bolo operačné stredisko, ktoré namiesto toho, aby adekvátne reagovalo na dôvody vrátenia Správy, rozhodnutím zrušilo výberové konanie. Operačné stredisko však na takýto postup nemalo žiadnu právomoc, ktorá by mu vyplývala zo zákona. Z uvedeného teda rezultuje, že rozhodnutie operačného strediska je nevyhnutné považovať za nulité, pretože trpí nedostatkom právneho základu a nedostatkom právomoci orgánu konať (neexistujúceho splnomocnenia zákona), tým zároveň aj nedostatkom právnej formy aktu (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 4/2001 z 31.12.2021).

K tzv. nulite aktu dávam tiež podporne do pozornosti Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 323/2016 z 18.5.2016, v zmysle ktorého okrem iného vo vzťahu k preskúmvanej veci vyplýva, že „... *Judikatúra i teória správneho práva zhodne uvádzajú, že o paakt, ako správny akt, ktorý nevyvoláva zamýšľané právne účinky, ide vtedy, ak sú jeho vady tak zásadné, závažné a zrejmé, že na naň „nemožno hľadieť“ ako na správny akt. Môže ísť napr. o nedostatok právneho podkladu, na základe ktorého sa rozhodovalo, nedostatok právomoci správneho orgánu, najťažšie vady v príslušnosti správneho orgánu, omyl v osobe adresáta a právna alebo faktická nemožnosť realizácie rozhodnutia*“, resp. aj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžr 52/2016 zo dňa 12.12.2018, z obsahu ktorého tiež vyplýva, že „... *V prípade, ak súd zistí, že správny orgán vydal nulitný správny akt, teda paakt, čo je vlastne neexistujúce rozhodnutie, nezaobrá sa prípadnými ďalšími námietkami, pretože možno skúmať len zákonnosť tohto aktu, ktorý existuje. Neexistencia rozhodnutia znamená, že rozhodnutie nebolo doteraz v zákonom ustanovenej forme vydané, alebo, že vydané bolo, ale trpí takými ťažkými vadami, ktoré mali za následok jeho ničotnosť. Nulita je dôsledok takých závažných väd, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť. V prípade nulity aktu nie je vôbec možné uvažovať o prezumpcii správnosti aktu. Platný právny poriadok Slovenskej republiky nedefinuje pojem „ničotné (nulité) správne rozhodnutie“, ako je tomu napríklad v Českej republike, kde zákonodarcu uvádza povahu, znaky ničotného rozhodnutia v správnom konaní a upravuje aj postup, t. j. kedy a za akých podmienok po zistení ničotnosti z dôvodov stanovených v zákone, vyhlasuje ničotnosť príslušný správny orgán, resp. vyslovuje súd. Napriek absencii obdobnej právnej úpravy v Slovenskej republike, odvolací súd vychádzajúc z existujúcej judikatúry, či z poznatkov procesnej teórie, sa v predmetnom prípade zaoberal otázkou, či nie je daná nulita rozhodnutia odporcu v dôsledku nedostatku právneho základu, nedostatku právomoci, najťažších väd príslušnosti, absolútneho nedostatku formy, absolútneho omylu v osobe adresáta, neexistencie skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavky nedovoleného (trestného) plnenia, požiadavky plnenia fakticky nemožného, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne.*“

V tejto súvislosti ďalej poukazujem na skutočnosť, že k zrušeniu výberového konania pristúpilo operačné stredisko až po jeho právoplatnom

skončení, ktoré nastalo momentom vyhotovenia Správy výberovou komisiou a jej zaslaním ministerstvu.

Rozhodnutie operačného strediska neobstoi ani po obsahovej stránke. V prvom rade, k analógii iuris, na ktorej použitie sa operačné stredisko odvoláva, možno uviesť, že v správnom práve sa uplatňuje veľmi obmedzene. K tomuto možno uviesť rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf/41/2008 z 29.01.2009, ktorý okrem iného uviedol, že „... Pri analógii práva (analógia iuris) – v prípade, keď sa pri riešení určitého prípadu nenájde ani podobná právna norma, postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (ratio legis). Vo verejnom práve je možnosť použitia analógie ojedinelá. Vyskytuje sa len tam, kde ju právo výslovne predpokladá. Analógia je vylúčená v odvetví správneho a finančného práva.“

Vo všeobecnosti, analógia v práve by mala slúžiť na vyplňanie medzier v právnom poriadku, avšak by nemala byť prostriedkom na účelový postup orgánov verejnej moci v prípadoch, ak na to nie sú relevantné dôvody. V posudzovanom prípade dôvody, pre ktoré možno zrušiť verejné obstarávanie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z. z., sa svojim charakterom nezhodujú, ba dokonca ani nepribližujú k dôvodom, pre zrušilo výberové konanie operačné stredisko. Mám za to, že dôvody, pre ktoré operačné stredisko zrušilo výberové konanie, sú vážne, neurčité a nekorešpondujúce s dôvodmi vrátenia Správy ministerstvom a tieto nevyplývajú ani z obsahu listinných materiálov týkajúcich sa výberového konania.

Rozhodnutie operačného strediska je z uvedeného dôvodu teda nepreskúmateľné, nakoľko z jeho obsahu nie je možné preskúmať dôvodnosť postupu operačného strediska, resp. akými skutočnosťami sa riadilo pri vydávaní daného rozhodnutia, a navyše aj arbitrárne, nakoľko ním uvedené dôvody vykazujú znaky svojvôle v postupe, ktorý nevyplýva zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu.

Konkrétne poukazujem na to, že v rozhodnutí operačného strediska nie je nijako vysvetlené, v čom konkrétne spočívajú deklarované vady výberového konania, vedúce k jeho zrušeniu, teda:

- K *právnej neistote* - nie je konkretizované, v akých konkrétnych vadách a rozdielných výkladoch právnej úpravy táto právna neistota spočíva, resp. z akých vyplýva. Navyše rozdielnosť výkladov právnej úpravy nemôže byť sama o sebe dôvodom pre nevydanie rozhodnutia alebo pre vydanie negatívneho rozhodnutia - konajúci orgán musí vedieť (nemôže nevedieť) aplikovať právu normu (tzv. aplikačný výklad).
- K *transparentnosti výberového konania* - nie je konkretizované, aké konkrétne vady transparentnosti vo výberovom konaní nastali. Navyše podľa obsahu rozhodnutia vyplýva, že má ísť len o *potenciálnu existenciu skutočností, na ktoré operačné stredisko nemalo žiaden vplyv a ktoré by mohli narušiť princíp transparentnosti výberového konania* - je absolútne neprípustné, aby dôvodom pre nevydanie rozhodnutia alebo pre vydanie negatívneho rozhodnutia bola len potencialita (možnosť) nezákonnosti. Aby bolo možné čo i len uvažovať o zákonnosti zrušenia výberového konania z dôvodu

netransparentnosti, resp. relevantnej pochybnosti o transparentnosti, musel by tento dôvod byť konkretizovaný.

- *K ochrane verejných financií a verejného záujmu* - nie sú konkretizované žiadne konkrétne skutočnosti a dôvody vyžadujúce ochranu vynakladania verejných prostriedkov, najmä za účelom zabezpečenia najvyššej hodnoty za peniaze. O relevancii tohto dôvodu zrušenia by bolo možné uvažovať len ako o doplnkovom dôvode k dôvodom v predchádzajúcich dvoch bodoch (ak by boli preskúmateľné). Ak má tento dôvod smerovať len k nedostatočnosti alebo nesprávnosti (vágnosti, nedokonalosti) právnej úpravy výberového konania, tak absolútne nie je spôsobilým zrušovacím dôvodom. Ide o platnú a účinnú právnu úpravu, ktorá sa musí aplikovať.

Za nedostatočne odôvodnené sa považuje rozhodnutie alebo opatrenie, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania, pri právnom posudzovaní veci atď.. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Stk/2/2023 zo dňa 30.10.2024).

S poukazom na vyššie uvedené, najmä na skutočnosť, že tak vrátenie Správy operačnému stredisku, ako aj následné zrušenie výberového konania operačným strediskom po jeho právoplatnom skončení, nemá oporu v žiadnom právnom predpise, **záver ministerstva, že v danom prípade odpadol dôvod, pre ktorý sa viedlo konanie, je v rozpore so zákonom** a ministerstvo malo na podklade obsahu spisového materiálu meritórne rozhodnúť o žiadosti účastníka konania. V danom prípade považujem na základe uvedeného za nepochybné, že vydaniu namietaného nezákonného rozhodnutia ministerstva o zastavení konania predchádzalo „reťazenie“ nezákonnosti tak v postupe samotného ministerstva, ako aj v postupe a rozhodnutí operačného strediska.

V neposlednom rade poukazujem na skutočnosť, že ministerstvo vydaním namietaného (procesného) rozhodnutia odoprelo účastníkovi administratívneho konania o vydanie povolenia na prevádzkovanie ambulancie záchrannej zdravotnej služby právo sa argumentačne brániť voči dôvodom, na základe ktorých sa ministerstvo v rozpore so zákonom neriadilo výsledkami výberového konania a nevydalo meritórne rozhodnutie vo veci v zmysle zákona č. 578/2004 Z.z. Inak povedané, zastavením konania ministerstvo ako orgán verejnej správy odopiera vecne rozhodnúť o určitej žiadosti alebo nároku účastníka. Ak účastníkovi ním uplatnené subjektívne právo podľa práva (objektívne) skutočne patrí, potom zastavenie konania spôsobí, že sa účastník nedomôže vydania právoplatného rozhodnutia, na základe ktorého by ho mohol efektívne vykonávať.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti považujem za dôvodné podať proti tomuto rozhodnutiu orgánu verejnej správy protest prokurátora, pričom napadnuté rozhodnutie navrhujem ako nezákonné zrušiť v celom rozsahu a postupovať vo veci v súlade so zákonom.

S poukazom na ustanovenie § 23 ods. 5 zákona o prokuratúre **žiadam o umožnenie účasti** prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na prejednaní protestu prokurátora.

Rozhodnutie o proteste prokurátora žiadam následne podľa § 24 odsek 10 zákona o prokuratúre doručiť Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, ako aj dotknutým účastníkom konania. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky žiadam následne oznámiť aj deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o proteste, a to k sp. zn. VI/3 Gd 399/25/1000.

generálny prokurátor Slovenskej republiky
v z. Mgr. Jozef Sedlák
námestník
generálneho prokurátora Slovenskej republiky